

πέτρας, ἀφοῦ περιήλθομεν λαβόμενοιν παραδειπίων κακήπων, ἐν οἷς ἡ Φιλούμηλα ἔψαλλε τὰ γλυκύτερα τῶν ἀσμάτων τῆς. Εἰδομεν σκηνὴν ἀληθίας κλασικήν. Ὅπο τὴν σκιὰν ἀριπρεπῶν δένδρων ἵσταντο παρὰ μεγάλην πηγὴν πλῆθος γυναικῶν κάλλιστα κεκοσμημένων· αὐταὶ μὲν ἡντλουν ὕδωρ, ἐκεῖναι δ' ἐφλυάρουν, ἔχουσαι τὰς πληρωθείσας στάμνους παρ' αὐταῖς, ἀλλαι ἀπήρχοντο φέρουσαι ἐπὶ κεφαλῆς τὰς στάμνους καὶ ἔτεραι μόδις τώρα ἀφικοῦντο. Αἱ εὐγενεῖς ἐκεῖναι μορφαὶ καὶ τὰ χρώματα τῶν ἐνδυμασιῶν, συναρμοζόμενα τῇ ἐσπερινῇ σκιᾷ τῶν δένδρων, δολικοσκέων διὰ τὴν δύσιν τοῦ ἥλιου, παρίστων εἰκόνα μαγγανεύουσαν, ἔργον τόσῳ ἀπλούστατον καὶ ἀμα τόσῳ μέγα, ὅπε τῇθελεν ἐνθουσιάσῃ τὸν Τιτσιάνον ἢ τὸν Ρούθεν. Έκεὶ πλησίον ὑφοῦτο καὶ ἡ Πλάτανος ὁρχαιοτάτη, ἵσως χιλιετηρίδα ἀριθμοῦσα· πρὸς οὐρανὸν τείνουσα δέ μητρόπολις, ἐρηπτεν ἀπὸ τῶν πρασίνων δασέων φυλλωμάτων αὐτῆς μυθικὴν ἡρεμίαν καὶ σκιάν.

Πάντα τὰ περίχωρο, "Αγ. Δέκα, Γαρούνας, ἄγ. Κυριακὴ παρὰ τὴν ἐπαυλιν Βράιλα εἰσὶν ἐπίσης θελκτικὰ δέ τὸ Γαστούρι" ἡ σκοπιὰ πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηράν εἴναι μαγευτική. Προβάντες διήλθομεν παρὰ τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον Γαστούριον· πόσον διάφορον τυγχάνει τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο τῶν ἡμετέρων εὐάρεων καὶ πολυθύρων στροτώνων τῆς νεότητος! εἴναι παλαιὰ μελανωπὴ οἰκία, ἐστεγασμένη ἀσυνήθως γοτθικῷ ρυθμῷ, δέ μὲν ἡ γερμανικὴ γοτθικὴ εἶχε σχέσιν τινὰ πρὸς τὰ τῆς ἐκπαίδευσεως· τὰ δέντρα παράθυροι οὐδεμίναν ὅλον εἶχον, εἰμὴ ξύλινα παραθυρόφυλλα, τὰ κάτω κιγκλίδας σιδηρᾶς, δέ μὲν τῶν δεσμωτηρίων. Εὔμορφον παιδίον, Ἄριειδης, εἶπεν ἡμῖν, δέ τι ἐν αὐτῷ διδάσκονται 32 μαθηταί.

Ἔπειτα συνίγειν.

Ο ΒΑΜΒΑΣ

Ο βάμβαξ κατέχει τὴν πρώτην θέσιν ἐν τῇ θιρυηγανικῇ ἴστορίᾳ τῶν νεωτέρων ἐθνῶν. Ὅταν τις ἀναλογισθῇ δόποσον θαυμασίως χρησιμεύει τὸ προϊόν τοῦτο ἐν τῷ κόσμῳ, ὅταν φυντασθῇ χιλιάδας πλοίων δεννάως μεταφερόντων αὐτὸ διὰ μέσου τῶν θαλασσῶν, ἀναρίζουσα ἐργοστάσια νημάτων καὶ δρασμάτων διεσκορπισμένα ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς γῆς καὶ ἐπασχολοῦντα ἀπειρον πλῆθος ἐργατῶν, δὲν δύναται ἡ νὰ παραδεχῇ δέ τι ἡ θιρυγανία τοῦ βάμβακος, ἡ τοσοῦτον νεωτέρων εἰσέτι, ὑπῆρξε σύγχρονος μετὰ τῆς ἀνθρωπότητος δέ ἱκανοποιοῦσα μίαν τῶν πρωτίστων αὐτῆς ἀναγκῶν. Η μεγίστη δὲ ἐπιτυχία τοῦ βάμβακος δρείλεται εἰς τὴν ἀσθονίαν αὐτοῦ, τὴν εὐκολίαν μεθῆς νήθεται καὶ δραΐνεται, καὶ εἰς τὴν εὐτελῆ αὐτοῦ τιμήν. Διὸ καὶ ἀντικατέστησε κατὰ μέρα μέρος καὶ ἀλλοιοιδέρχως τὸ λεινόν, τὸ κάγγαρο, τὴν μέταξαν καὶ τὸ στριον, ἐν κοπ-

σει ὡν εἴτε μόνος εἴτε μεμιγμένος μετὰ τῶν δικόρων τούτων προϊόντων.

Ἐμπορικῶς θεωροῦντες τὸν βάμβακα, ἀρκούμενα λέγοντες δέ τι ἀποτελεῖ πλέον τοῦ ἡμίσεος τῶν ἐν τῇ Ἀμερικῇ ἐμπορευμάτων ἔξαγωγῆς. Εἰς τὸν βάμβακα ἰδίως δρείλεται ἡ ταχεία ἀνάπτυξις τῆς ἴσχυος καὶ τῇ εὐημερίᾳ τῶν κρατῶν ἐκεῖνων, ἐν οἷς καλλιεργεῖται πανταχοῦ δὲ ἡ κοινωνία συναστικάνεται τὰ ἀποτελέσματα τῆς αἰσίας αὐτοῦ ἐπιβροῦς, καὶ πάσαι αἱ τάξεις τῶν ἀνθρώπων ἀναγνωρίζουσιν δέ τι τὸ φυτικὸν ἔριον εἴναι ἐν τῶν πρωτίστων δώρων τοῦ Θεοῦ πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα.

Η αὕτησις τοῦ ἐμπορίου τοῦ βάμβακος διεγέρχεται τὴν διάνοιαν τῶν μηχανικῶν Ἀγγλῶν, ἐγένητος τὰς πλείστας τῶν ἐκτάκτων ἐφευρέσεων ἐν τῇ μηχανικῇ τέχνῃ, αἴτινες συνετέλεσαν ὅπως καταστήσωσι τὴν Ἀγγλίαν τὸ ἴσχυρότερον βιομηχανικὸν ἔθνος τοῦ κόσμου.

Τὸ προϊόν τοῦτο τῆς θείας Προνοίας χορηγεῖ τὸν ἀριθμονώτερον ναῦλον εἰς τὸ ἐμπορικὸν ναυτικὸν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχει ἐργασίαν εἰς ἐπέκεινα τῶν τριῶν ἐκατομμυρίων ἀτόμων.

Τὸ φυτόν τοῦ βάμβακος καὶ αἱ διάφοροι αὐτοῦ ἰδιότητες.

Ο βάμβαξ εἴναι εἰδός τι φυτικοῦ ἐρίου κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον λεπτοῦ, μεταξάδους καὶ λευκοῦ, ἀνήκων εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν θυλακοφόρων μαλαχιοειδῶν φυτῶν. Τὸ φυτόν τοῦτο ὡνομάσθη βαμβακά· μεταξὺ δὲ τῶν πολυκαρίθμων αὐτοῦ εἰδῶν διακρίνονται ἰδίως τὰ ἀκόλουθα.

1ον. *Βοτανοβαμβακιά*. Τὸ εἰδός τοῦτο αὐξάνει ἐν Αἰγύπτῳ, Συρίᾳ, Περσίᾳ, καὶ τῇ Μεγάλῃ Ἰνδίκῃ, ἡ δὲ καλλιεργεῖται αὐτοῦ διεδόθη ἐν ταῖς νήσοις τῆς Μεσογείου καὶ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ. Τὸ ὄψιος αὐτοῦ ἀνέρχεται ἀπὸ 50 ἐκατοστομέτρων μέχρι 2 μέτρων. Τοιοῦτον εἴναι τὸ καλλιεργούμενον καὶ ἐν τῇ Ἀμερικῇ εἰδός.

2ον. *Χαριαβαμβακιά*. Τὸ εἰδός τοῦτο περιλαμβάνει ἐπτά διαφοράς, αὐξανούσας αὐτομάτως ἐν ταῖς τροπικαῖς ζώναις τῆς Ασίας, τῆς Αφρικῆς καὶ τῆς Ἀμερικῆς.

3ον. *Δειρδροβαμβακιά*, ἡτις φθάνει ἐνίστε μέχρι 5 καὶ 7 μέτρων, αὐξάνονται ἐν τῇ Ἰνδίκῃ, τῇ Ἀραβίᾳ καὶ τῇ Αἰγύπτῳ, δῆθεν μετεφυτεύθη ἐν ταῖς Καναρίοις νήσοις καὶ ἐν τῇ Ἀμερικῇ. Εὔρεσται ἐπίσης καὶ ἐν Κίνᾳ δέ μὲν τὴν ἐσωτερικῆν καὶ ἐν τῇ δυτικῇ πλευρᾷ τῆς Αφρικῆς.

Ο βάμβαξ εἴναι περιεκτεισμένος ἐντὸς λοβοῦ ἡ θύλακος σποροφόρου, δοτις προφυλάττει αὐτὸν κατὰ τῶν προσβολῶν τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ κονιορτοῦ μέχρις οὖν φθάσῃ εἰς τὸν κατάλληλον διὰ τὴν βιομηχανίαν βαθμὸν τῆς δωμάτητος· τότε δὲ ἐξπλούται διὰ τοῦ καύσωνος τοῦ ἥλιου, καὶ δέ θύλαξ ἡμιανογόμενος παραδίδει ἵνας λεπτὰς μὲν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον μακρὰς, δὲλλ' ἴκανῶς εὐκάμπτους καὶ ἴσχυράς, ὅπως τεχνήντως

μηχανῶν. Ἡ τοικύτη πρόοδος ἐγενικοποιήθη ἐν Γαλλίᾳ μόνον μετὰ τὸ 1830.

Ἄπο 40 ὅμως ἐτῶν ἡ βιομηχανία τοῦ βάζου καὶ ἀνεπιτύχθη θαυμασίως ἐν Ἀγγλίᾳ. Ὑπελόγισκαν ὅτι ἂν δὲν ἐγίνοντο αἱ τελειοποιήσεις τῶν μηχανῶν ἀπὸ τοῦ 1767 καὶ ἡ ἐργασία αὕτη ἐγίνετο ὥς πρότερον διὰ τῶν γειτῶν, ἥδελον γρειασθῇ διὰ μόνην τὴν παραγωγὴν τῆς Ἀγγλίας ὑπὲρ τὰ 100 ἑκατομμύρια ἀνθρώποι κατέστοι, δηλαδὴ ὅλος ὁ πληθυσμὸς τῆς Γαλλίας, Αὐστρίας καὶ Πρωσίας.

Μ **

Ο ΓΕΡΩΝ ΗΠΟΣ

Κατ' ἡμὲς δὲν ὑπάρχει οἰκτρότερον θέαμα τοῦ νᾶ βλέπει τις γέροντα κατεστηληκότα ἵππον ἐν τῷ μέσῳ ἡρήμου πεντάδων.

Πρὸς ἡμερῶν, ἔχων τὴν καρδίαν βεβηρυγένην ὡς ἐκ τοῦ μελαγχολικοῦ οὐρανοῦ, περιεπάτουν ἐπὶ τῶν ἐρήμων γηπέδων τοῦ Montrouge. Δὲν ὑπάρχει γνωνία γῆς ἐν οἰκτροτέρᾳ ἀθλιότητι ἢ τὰ γήπεδα τὰ πρὸς τῶν πυλῶν τῶν Παρισίων ἐκτεινόμενα, ἄτινα σχηματίζουσε τὸ βορθροῦδες κατώφλιον τῆς Βεσιλίδος πόλεως. Ἐδῶ κ' ἐκεῖ χαίνει τὸ ἔδαφος δεικνύντον ὡς ἀνοιγμένα ἔντερα τὰ ἀρχαῖα ἐγκαταλειμμένα λατούσειν βαθέα καὶ ἐρεβώδη. Οὔτε ἐν δένδρον, ἀλλ' ὅρίζων μόνον γηαμαλὸς καὶ κατηρῆς ἔξαπλουται.

Αἱ γαῖαι ἔχουν δὲν ἡξεύρω δύοιν αἰποτρόπαιον θέαν.

Προχωρῶν εἴδοντες τινα γωνίαν γέροντα ἵππον, προσδεδεμένον εἰς πάσσαλον, μὲ κεφαλὴν χαμηλωμένην καὶ ῥώθωντας φυσῶντας πρὸς τὴν γῆν τὸ πτωχὸν ζῶον ἔτρεμε κατειλημμένον ὑπὸ διαρκοῦς ρύγους. Ἡτο ἐκεῖ ὑπὸ μέλανα οὐρανὸν καὶ βροχὴν ἀδιακόπως τὰ μέλη του πειρᾶσσουσαν.

Τὸ πῆρεν ἀρμονίκων μεταξὺ τοῦ ἵππου, τοῦ χειμερινοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῦ ἀθλίου πεδίου. Τοικύτη ἀθλιότης ἡρμοζεῖ θαυμασίως εἰς τοιούτο τοπεῖαν. Η φύσις ἔκλαιειν ἐνταῦθα, τὸ βεβαιῶ, τὴν κατάστασίν της.

Ἡσθάνθην ἐνδομέρχως ἀνέκφραστον οἴκτον.

Ἄρια ὡς ἐπλησίασα, δὲ προπος ἔτεινε τὸν λαμπὸν καὶ μὲ παρετήρει μὲ τοὺς τεθιολωμένους διφλαχυοὺς κινῶν τὴν κεφαλήν.

Συνεκινήθην ἐκ τῆς θιλιερῆς ἐπιπλήζεως, ἦν ἐφαίνετο ὅτι μοὶ ἀπέτεινε ἀγνοῶ ἀν δύνειρευόμην, ἀλλ' ἴδου οἱ λόγοι, οὓς μοὶ ἀποθύσεν δέρων ἵππος.

«Ἄξιοιν ἀποθυνήσκω, ὅτε σήμερον δύναμαι νὰ ἔχαριστήσω τὴν καρδίαν μου» ἀμφιβάλλω ἢν θὰ βελτιώσω τὴν τύχην τῶν ἀδελφῶν μου, ἀλλ' ἀδιάφορον. Ήταὶ σοὶ ἀνακοινῶσα ἀλήθειαν, ἥτις εἶναι καρπὸς δλοκλήρου ζωῆς φιλοσόφου ἵππου.

«Ἔδους ἡ ἀλήθεια αὕτη; Ἡ ἐργασία μας πλουτίζει τοὺς ἀνθρώπους, ἡ ἐργασία μας μᾶς δημιγεῖ εἰς τὸ σφραγεῖον. Τούτο εἶναι ἀδικία. Ο Θεὸς σᾶς δέδωκε διάνοιαν πολὺ τῆς ἴδιας μας ἀνωτέρων,

ἀλλὰ τὴν διάνοιαν ταύτην σᾶς ἔλωκεν, ὅπως καταστήσετε εύτυχη τὰ πλάνηστά του.

»Παρατηρήστε με: Οἱ ἀδελφοί σας κατεγγέρθησαν τῶν δυνάμεών μου· δύον πλειότερον τοὺς ὑπηρέτους, τόσῳ σκληρότεροι ἐγίνοντο. Σήμερον τὸ πτωχόν μου σαρκίον ζητεῖ ἐκδίκησιν.

»Εἶναι νόμος δίκαιος, καὶ ἣν καὶ ἡ ἐργασία ἔχει τὰ ὅρια της καὶ δὲ τὰ ὅρια ὑπερβαίνων ἐργάτης ἀνταμειβεται. Ζητοῦσεν νὰ κρινώμεθα κατὰ τὸν νόμον τοῦτον καὶ νὰ κερδίζωμεν τὴν ἀνάποσιν, θὴν ἀπαιτοῦσι τὰ γηρατεῖα μας.

»Μὴ ἀρνεῖσθε ὅτι εἴμεθα καλὰ ζῶα πρωωνούμενα νὰ σᾶς ὑπηρετῶμεν καὶ νὰ σᾶς διαπιεῖδάζωμεν. Εἴμεθα ἀδελφοί σας, ἀδελφοί πτωχοὶ τῷ πτερύματι, καὶ θὰ δώσητε ἡμέραν τινὰ λόγον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς διεγωγήν σας. Εκάστη ἀλγηθῶν ἡμῶν θὰ καταλαγισθῇ κακή ἡμῶν ὡς μία ἀμαρτία. Ενόσω εἴμεθα εὐπειθεῖς, ἔστε καλοί. Ενόσω συγκατανεύομεν νὰ σᾶς προσφέρωμεν δλόκληρον ὑπαρξίαν, συγκατανεύετε καὶ διεῖτες νὰ μὰς δίδητε γλυκύτερον θάνατον.

»Ἐὰν ἔχης τρυφερὰν καρδίαν σὺ, δὲ εἰρχόμενος τὴν ὅδὸν ταύτην, ἐπικάλαθε εἰς τοὺς ἀδελφούς σου ὅ, τι σοὶ λέγω· δὲν θὰ σὲ ἀκούσουν, ἀλλὰ κ' ἐγὼ δὲν θὰ μεταφέρω μετ' ἔμοι τὴν ἀληθείαν ταύτην.

»Ω θθιλον ζῶον ποῦ εἴμαι! ὡς ἀθλία γῆ, ἥτις θὰ μὲ δεχθῆς».

«Ο γέρων ἵππος ἐσιώπησεν, ἡ μάλλον ἐξύπνησε.

»Η λεπτὴ βροχὴ ἐξηκολούθει, ἐβρίψα θὲν της βλέψυμα ἐπὶ τῆς κατηφοῦς πεδιάδος, ἐπὶ τοῦ δυτικοῦ ζώου καὶ ἐπὶ τοῦ βορθρόου· ἔπειτα εἰς τηροχόμυν εἰς Παρισίους, οἵτινες ἔλαμπον ἐν ζωρότητος πειρυγέλωντες τὸ ψύχος καὶ τὴν δυγίκλην.

»Ἐξανέστην κατὰ τῆς ἀδιαφορίας καὶ τοῦ ἐγγυόμου μας· καὶ ἥδελον ἐν καρδίας νὰ εὐχαριστήσω τὰς τελευτίας εὐχάριτος γέροντος ἵππου, δστις ἐστέφηη δρῦς; ὅτι μία ἀλήθεια πρέπει πάντοτε νὰ λέγηται.

Οἴκτείρω τὴν πεντάδα τοῦ Montrouge, ἀλλ' αὐτη μετ' οὐ πολὺ θὰ μεταμορφωθῇ εἰς δημοσίους κήπους καὶ ἀνάκτορον· ἀλλ' ἡ τύχη τοῦ γηραλέου ἵππου μοῦ ἐνίγνησε τὴν εὐσπλαγχνίαν καὶ ζητῶ δι' αὐτὸν καλλίτερον τοῦ σφραγέου γηροκομεῖον.

— Μήπως θέλετε ἀσύλον τῶν ἐν τῇ ἐργασίᾳ γεγηρακότων ἵππων;

— Καὶ διατί δῆ;

[Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ].

Δ. Κ. Μ.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑΙ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν ταχυδρομείων τῆς Μεγάλης Βρετανίκης ἐδημοσίευσεν ἐπ' ἐσχάτων τὴν ἐνιαύσιον ἔκθεσιν αὗτοῦ περὶ τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1879

— 1880 γενομένων ἐργασιῶν.

Ἐν τῷ Πνημάτω Βρετανίας ὑπάρχουσι σήμερον 14,212 ταχυδρομικά γραφεῖα· εἴς αὐτῶν 6,060 μόνον δέχονται ἐπιταγάς καὶ 6,016 ἔχουσι τα-